

Aposematické živočichové upozorňují potenciální predátory na svou obranu výstražnými signály. Pokud tyto signály působí na více smyslů predátora, jedná se o multimodální výstražnou signalizaci. Působení multimodální signalizace aposematické kořisti na reakce predátorů bylo testováno méně než působení jednotlivých výstražných signálů, navíc často u umělé kořisti. Pro pochopení fungování multimodální signalizace je proto vhodné toto testování provádět u reálné kořisti. Tato práce jako jedna z prvních testovala působení multimodální signalizace reálné kořisti na chování ptačích predátorů ve srovnání s působením jejich jednotlivých výstražných složek. Kořistí byla ploštice *Tritomegas sexmaculatus*, jejíž multimodální signalizaci představují výstražné signály vizuální (černobílé zbarvení), chemické (pach, případně chuť) a akustické (stridulace). Předmětem našeho zkoumání bylo porovnání reakcí dvou druhů ptačích predátorů sýkory koňadry (*Parus major*) a sýkory modřinky (*Cyanistes caeruleus*). Předkládali jsme jim 3 typy ploštic, u kterých se lišilo působení jejich výstražné signalizace. U normální ploštice působila její komplexní multimodální signalizace, u hnědě obarvené jsme zabránily působení jejího výstražného zbarvení a u dealatizované ploštice jsme zabránili působení její akustické signalizace. Dospělé odchycené koňadry i modřinky se vyhýbaly všem těmto typům ploštic. S naivními sýkorami koňadrami jsme provedli experiment, při kterém jsme testovali jejich reakce vůči normální a dealatizované ploštici. Naivní koňadry nemají vůči *Tritomegas sexmaculatus* vrozenou averzi. Výsledky ukázaly, že akustická signalizace ploštic zlepšuje zapamatování si této kořisti, nezrychluje však averzivní učení naivních koňader.